

IZŠTEVANKA

Vladimir Gajšek

...so taki krivi kukci, v mlaki lažnivi kljukci, pedenjpedi drobnogledi, navihanci izpihanci, enkratni čarodeji, mulci, mulčice, še omahle so špeckahle, smrkavci in smrkljice, trlice in preklice, bumbarji, ki se menda zlažejo in lažejo, ko se igrajo, ampak čisto zares, ko se grejo izštevanki in med dvema ognjema in raznožke in rávbarje-žándarje, ko se grejo gunitvist, logične fintice, frnikole,

ko je grad brez oken in brez vrat - so skrivalnice,

vriskanje je, molka ni,

kričanje je, tišine ni,

le smrt je, ko mene ni,

en groš grobišča so, ko živih ni,

a živi so, ko mrtvih ni,

še strah je prazen, ko ga okrog nič ni,

da stanovanje je, a domka ni,

je mravljinčenje, ko mravelj ni

in biba leze, senca ni,

a kadar so sosedje, spet domačih ni,

mar zemlja je, ko sonce zagori,

gori, gori in kar se ni zgodilo, se zgodi,

in zdaj pa si na vrsti ti

- resnično, resnično, človek, človek božji!